

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U POŽEGI
Sv. Florijana 2, POŽEGA

Poslovni broj: P-298/2023-21

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Požegi, po sucu Ljubomiru Mirković, kao sucu pojedincu, u građansko-pravnoj stvari tužitelja Miroslava Dudića, OIB 12146868160, Stari Brestovac 96, 34322 Brestovac, zastupan po opunomoćeniku Dominiku Brekalo, odvjetniku u Požegi, Dragutina Lermana 6, 34000 Požega, protiv tuženika Zagrebačke banke d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, 10000 Zagreb, OIB: 92963223473, zastupan po opunomoćenicima - odvjetnicima iz OD Metelko, Knežević & Partneri d.o.o., Lopašićeva 6, 10000 Zagreb, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, vr. p. s. 7.041,43 EUR, nakon javne glavne rasprave zaključene 3. srpnja 2026. u nazočnosti tužitelja, zamjenika opunomoćenika tužitelja Marka Brekala, odvjetnika u Požegi i zamjenika opunomoćenika tuženika Viktora Štrbac, odvjetničkog vježbenika u OD Metelko, Knežević i Partneri d.o.o., Zagreb, na temelju članka 335. stavak 4. Zakona o parničnom postupku, 28. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se ništetnom odredba članka 1. te članka 7. Ugovora o kreditu broj: 3208544191 kreditna partija 7103531730 sklopljen između tužitelja i tuženika Zagrebačka banka d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, 10000 Zagreb, OIB: 92963223473 dana 9. ožujka 2007., a koja odredbe glasi:

„Kreditor odobrava i stavlja na raspolaganje Korisniku kredita kredit u iznosu kunske protuvrijednosti od 104.300,00 CHF obračunato prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate kredita“ te „Korisnik kredita otplaćuje kredit u mjesečnim anuitetima, u kunskoj protuvrijednosti obračunatoj po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važećem na dan plaćanja za CHF“ i ista ne proizvodi pravne učinke.

II. Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, 10000 Zagreb, OIB: 92963223473, da tužitelju Miroslavu Dudiću, OIB 12146868160, Stari Brestovac 96, 34322 Brestovac, isplati na ime ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli CHF, zatezne kamate na iznose od:

- na iznos od 2,33 EUR počevši od dana 16. listopada 2008. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 13,35 EUR počevši od dana 13. studeni 2008. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 21,20 EUR počevši od dana 13. siječanj 2009. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 27,02 EUR počevši od dana 14. veljača 2009. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 32,60 EUR počevši od dana 10. ožujak 2009. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 19,70 EUR počevši od dana 15. travanj 2009. pa do 30. rujna 2015.;

- na iznos od 20,72 EUR počevši od dana 15. svibanj 2009. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 16,80 EUR počevši od dana 14. lipanj 2009. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 17,43 EUR počevši od dana 16. srpanj 2009. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 14,93 EUR počevši od dana 11. kolovoz 2009. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 17,71 EUR počevši od dana 13. rujan 2009. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 13,30 EUR počevši od dana 14. listopad 2009. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 15,89 EUR počevši od dana 12. studeni 2009. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 17,07 EUR počevši od dana 9. prosinac 2009. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 24,13 EUR počevši od dana 13. siječanj 2010. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 28,28 EUR počevši od dana 11. veljača 2010. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 26,64 EUR počevši od dana 12. ožujak 2010. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 32,40 EUR počevši od dana 16. travanj 2010. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 39,43 EUR počevši od dana 14. svibanj 2010. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 43,08 EUR počevši od dana 16. lipanj 2010. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 53,41 EUR počevši od dana 16. srpanj 2010. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 51,39 EUR počevši od dana 16. kolovoz 2010. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 74,48 EUR počevši od dana 14. rujan 2010. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 62,00 EUR počevši od dana 16. listopad 2010. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 64,89 EUR počevši od dana 16. studeni 2010. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 78,44 EUR počevši od dana 16. prosinac 2010. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 79,65 EUR počevši od dana 16. siječanj 2011. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 72,85 EUR počevši od dana 15. veljača 2011. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 80,31 EUR počevši od dana 15. ožujak 2011. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 74,54 EUR počevši od dana 15. travanj 2011. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 89,34 EUR počevši od dana 19. svibanj 2011. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 105,73 EUR počevši od dana 16. lipanj 2011. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 107,88 EUR počevši od dana 9. srpanj 2011. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 157,81 EUR počevši od dana 10. kolovoz 2011. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 114,18 EUR počevši od dana 8. rujan 2011. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 98,85 EUR počevši od dana 21. listopad 2011. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 104,08 EUR počevši od dana 12. studeni 2011. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 107,53 EUR počevši od dana 18. prosinac 2011. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 113,77 EUR počevši od dana 14. siječanj 2012. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 116,96 EUR počevši od dana 14. veljača 2012. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 116,34 EUR počevši od dana 15. ožujak 2012. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 113,92 EUR počevši od dana 13. travanj 2012. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 115,35 EUR počevši od dana 10. svibanj 2012. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 119,60 EUR počevši od dana 9. lipanj 2012. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 114,89 EUR počevši od dana 11. srpanj 2012. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 115,24 EUR počevši od dana 11. kolovoz 2012. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 111,63 EUR počevši od dana 8. rujan 2012. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 109,41 EUR počevši od dana 10. listopad 2012. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 115,39 EUR počevši od dana 10. studeni 2012. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 112,29 EUR počevši od dana 8. prosinac 2012. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 116,41 EUR počevši od dana 10. siječanj 2013. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 109,17 EUR počevši od dana 9. veljača 2013. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 108,86 EUR počevši od dana 9. ožujak 2013. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 115,97 EUR počevši od dana 10. travanj 2013. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 108,64 EUR počevši od dana 9. svibanj 2013. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 106,54 EUR počevši od dana 11. lipanj 2013. pa do 30. rujna 2015.;

- na iznos od 102,28 EUR počevši od dana 9. srpanj 2013. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 105,19 EUR počevši od dana 10. kolovoz 2013. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 107,99 EUR počevši od dana 5. rujan 2013. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 113,30 EUR počevši od dana 10. listopad 2013. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 110,76 EUR počevši od dana 9. studeni 2013. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 113,16 EUR počevši od dana 6. prosinac 2013. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 109,90 EUR počevši od dana 9. siječanj 2014. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 106,05 EUR počevši od dana 7. veljača 2014. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 107,25 EUR počevši od dana 8. ožujak 2014. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 106,78 EUR počevši od dana 13. travanj 2014. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 104,59 EUR počevši od dana 6. svibanj 2014. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 102,27 EUR počevši od dana 6. lipanj 2014. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 104,41 EUR počevši od dana 8. srpanj 2014. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 106,84 EUR počevši od dana 7. kolovoz 2014. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 108,67 EUR počevši od dana 16. rujan 2014. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 110,66 EUR počevši od dana 16. listopad 2014. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 113,52 EUR počevši od dana 18. studeni 2014. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 114,06 EUR počevši od dana 16. prosinac 2014. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 114,48 EUR počevši od dana 16. siječanj 2015. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 114,27 EUR počevši od dana 17. veljača 2015. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 114,27 EUR počevši od dana 17. ožujak 2015. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 114,27 EUR počevši od dana 4. travanj 2015. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 114,27 EUR počevši od dana 9. svibanj 2015. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 114,27 EUR počevši od dana 10. lipanj 2015. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 114,27 EUR počevši od dana 9. srpanj 2015. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 114,27 EUR počevši od dana 5. kolovoz 2015. pa do 30. rujna 2015.;
- na iznos od 114,27 EUR počevši od dana 10. rujan 2015. pa do 30. rujna 2015.,

i to u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 % poena, i to od 16. listopada 2008. do 31. srpnja 2015., a od 1. kolovoza 2015. pa do 30. rujna 2015. po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 % poena, a u roku od 15 dana.

III. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, 10000 Zagreb, OIB: 92963223473, da tužitelju Miroslavu Dudiću, OIB 12146868160, Stari Brestovac 96, 34322 Brestovac, isplati na ime nišetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli CHF, iznos od 7.041,43 EUR (sedamtisućačetrestjedaneuročetresttricenta) sa zakonskom zateznom kamatom od 1. listopada 2015. pa do isplate, a u roku od 15 dana."

IV. Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d., OIB: 92963223473, Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, da tužitelju Miroslavu Dudiću, OIB 12146868160, Stari Brestovac 96, 34322 Brestovac, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 890,90 EUR (osamstodevedeseteura) sa zakonskom zateznom kamatom koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 % poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja na snazi 1. siječnja a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, a koja

referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke (u daljnjem tekstu: zatezna kamata), počev od 28. srpnja 2026. pa do isplate, a u roku od 15 dana.

V. U preostalom dijelu, za iznos od 765,00 EUR (sedamstošezdesetpeteura) i zateznom kamatom od 28. srpnja 2026. pa do isplate zahtjev za isplatom troška parničnog postupka odbija se kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Između tužitelja Miroslava Dudića, OIB 12146868160, Stari Brestovac 96, 34322 Brestovac, i tuženika Zagrebačka banka d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, 10000 Zagreb, OIB: 92963223473, je nesporno da su tužitelj kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor zaključili Ugovor o namjenskom kreditu za kupnju kuće pod brojem Ugovora: 3208544191, šifra namjene: 758, partija broj: 7103531730, od 9. ožujka 2007. na iznos od 104.300,00 CHF, sa svrhom kupnje obiteljske kuće i rokom otplate od 30 godina / 360 mjesečnih anuiteta, a da je taj Ugovor potvrđen kod Javnog bilježnika Nike Bagarića u Požegi, pod OV-3887/07 od 10. ožujka 2007. i da su tužitelj kao korisnik kredita i kreditor 24. veljače 2016., u Požegi sklopili Aneks broj 1 Ugovora o kreditu temeljem Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine" broj: 102/15 – dalje u tekstu: ZID ZPK/15), konverzija kredita u kredit uz valutnu klauzulu u EUR, a koji je potvrđen kod Javnog bilježnika Nike Bagarića u Požegi, pod OV-1627/16 od 26. veljače 2016., a što znači da je kreditor izvršio sve svoje zakonske obveze u vezi s dostavom izračuna konverzije i druge propisane dokumentacije, a korisnik kredita prihvatio izračun konverzije i obvezao se pristupiti sklapanju toga Aneksa od 24. veljače 2016., uz utvrđenje da je ukupni iznos naplaćen radi namirenja početno utvrđenih anuiteta po Ugovoru primjenom izračuna konverzije kredita s valutnom klauzulom u CHF sukladno odredbama Zakona veći od ukupnog iznosa anuiteta s valutnom klauzulom u EUR i iznosi 16.515,36 HRK, po tečaju otplate kredita na dan 30. rujna 2015. pa se taj iznos smatra preplatom koja se u smislu članka 19.c stavak 1. točka 5. alineja 1. navedenog Zakona koristi za sukcesivno namirenje budućih anuiteta s valutnom klauzulom u EUR, sve dok se preplata u potpunosti ne iskoristi. Radi ispunjenja obveza iz navedenog zakona ugovorne strane pristupaju zaključenju ovog Aneksa i ugovaraju konverziju kredita br. 3208544191 s valutnom klauzulom u CHF u kredit s valutnom klauzulom u EUR tako da utvrđuju da preostala neotplaćena glavnica kredita iznosi 57.072,92 EUR, u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja. Kamatna stopa je promjenjiva i korisnik kredita se obvezuje kreditoru otplatiti redovnu kamatu na sve dospjele neplaćene tražbine, osim na dospjelu neplaćenu kamatu, za cijelo razdoblje od dana dospijeca do dana plaćanja, a stopa kamate po dospijecu koja vrijedi na dan sklapanja Aneksa iznosi 8,05 % godišnje. Anuitet koji dospijeva na naplatu po kamatnoj stopi od 8,05 % godišnje iznosi 379,86 EUR i sadrži iznos glavnog duga i kamatu, s time da je visina ostalih anuiteta iskazana u otplatnom planu i obračunata temeljem kamatne stope važećem na dan 30. rujna 2015.

1.1. Sporno je između stranaka je li nepoštena, a time i ništetna odredba članka 1. te članka 7. osnovnog Ugovora o namjenskom kreditu za kupnju kuće pod brojem Ugovora: 3208544191, šifra namjene: 758, partija broj: 7103531730 od 9. ožujka 2007.

u dijelu u kojem je iznos odobrenog stambenog kredita određen kao iznos od 104.300,00 CHF u protuvrijednosti HRK po srednjem tečaju HNB-a važećem na dan plaćanja za CHF.

1.2. Sporno je između stranaka je li osnovan restitucijski zahtjev tužitelja kao korisnika kredita da zbog utvrđenja ništetnosti navedene ugovorne odredbe on ima pravo zahtijevati određene novčane iznose koje je tuženik stekao bez pravne osnove i to iznose koji zbirno predstavljaju tečajne razlike unutar svakog mjesečnog anuiteta naspram tečaja CHF na dan korištenja kredita za period od početka otplate kredita do dana izvršene konverzije, a koje tužitelj zahtjeva sa zateznom kamatom na pojedinačne novčane iznose od dospijeca pa do isplate te i ima li tužitelj pravo zahtijevati po osnovi stečenog bez osnove na ime razlike plaćenog zbog primjene valutne klauzule na glavicu kredita iznos od 7.041,43 EUR, sa zateznom kamatom na pojedinačne novčane iznose od dospijeca pa do isplate, a i da li mu je tuženik zbog stečenog bez osnove u ovoj parnici dužan platiti troškove parničnog postupka.

2. Dakle, između stranaka je sporno ima li tužitelj kao potrošač – korisnik kredita koji je na temelju Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine" broj 102/15 – dalje: ZID ZPK/15) ugovaranjem Aneksa osnovnom Ugovoru konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u CHF i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR, pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetne ugovorne odredbe iz temeljnog Ugovora o kreditu s ništetnom valutnom klauzulom CHF, ako konverzijom vjerovnik nije vratio sve neosnovane stečene koristi koje je stekao primjenom ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog Ugovora.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je na temelju izvršenog uvida u Ugovor o namjenskom kreditu za kupnju kuće pod brojem Ugovora: 3208544191, šifra namjene: 758, partija broj: 7103531730 od 9. ožujka 2007., a koji je potvrđen kod Javnog bilježnika Nike Bagarića u Požegi, pod OV-3887/07 od 10. ožujka 2007. Aneksa broj 1 Ugovora o kreditu od 24. veljače 2016. i pisanog Nalaza i mišljenja vještaka Borisa Belunjaka (stranice 315 – 340 spisa) zajedno s Tabelama, u kojem je utvrđen izračun više plaćenih novčanih sredstava tuženiku zbog rasta tečaja CHF unutar svako mjesečnog anuiteta naspram tečaja CHF na dan korištenja kredita za period od početka otplate kredita do dana izvršene konverzije, kao i uvjerljivog iskaza tužitelja koji je saslušan na glavnoj raspravi održanoj 3. srpnja 2026., utvrdio:

- da je provedena konverzija na način propisan odredbama ZID ZPK/15, dodanoj Glavi IV., a naziva Konverzija kredita s denominiranih u CHF i denominiranih u HRK s valutnom klauzulom u CHF te da je navedenim Aneksom kojim je primjenom odredbi ZID ZPK/15 provedena konverzija kredita s valutnom klauzulom u CHF u kredit s valutnom klauzulom u EUR valjana, a o čemu je pravno shvaćanje izrazio i Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj Odluci broj Gos-1/2019 od 4. ožujka 202., a Ustavni sud Republike Hrvatske rješenjem poslovni broj U-I-3685/2015 i dr. od 4. travnja 2017., a jer nije prihvaćen prijedlog više predlagatelja za pokretanjem postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom ZID ZPK/15. Dakle, Ustavni sud Republike Hrvatske je ocijenio ovaj Zakon kao i Zakon o izmjenama i dopunama o

kreditnim institucijama ("Narodne novine" broj: 102/15) da je u skladu s Ustavom Republike Hrvatske i da ZID ZPK/15 ima legitimni cilj koji se ogleda u povećanju socijalne zaštite, sprječavanju nastajanja nepoštene poslovne prakse kreditnih institucija i sprječavanju produbljivanja dužničke krize te da je navedena mjera razmjerna legitimnom cilju koji se želi postići.

3.1. Članak 19.b ZID ZPK/15 sadrži načelo propisane konverzije, a to znači da se položaj potrošača s kreditom denominiranim u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u EUR, a položaj potrošača s kreditom denominiranim u HRK s valutnom klauzulom u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u HRK s valutnom klauzulom u EUR.

3.2. Člankom 19.c stavak 1 ZID ZPK/15 propisan je način izračuna konverzije kredita i to na način da se na iznos početno odobrene glavnice kredita denominiranog u CHF i denominiranog u HRK s valutnom klauzulom u CHF izračuna iznos glavnice kredita denominiranog u EUR i denominiranog u HRK s valutnom klauzulom u EUR, po tečaju primjenjivom na datum isplate kredita, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je vjerovnik na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i u HRK s valutnom klauzulom u EUR, pri čemu se iznosom početno odobrene glavnice smatra iznos koji je zadužen u poslovnim knjigama vjerovnika, a koji iznos može biti veći od isplaćenog iznosa zbog tečajne razlike zbog kupoprodaje deviza prilikom isplate kredita.

3.3. Umjesto početno ugovorene kamatne stope kredita denominiranog u CHF i denominiranog u HRK s valutnom klauzulom u CHF, da se primijeni kamatna stopa jednaka kamatnoj stopi (po iznosu, vrsti i razdoblje promjene) koju je vjerovnik primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u HRK s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja Ugovora o kreditu, uvažavajući smanjenja kamatnih stopa, tečaj i uvjete odobrene određenim istovrsnim skupinama potrošača temeljem dobi, namjene kredita, iste vrste i trajanja u EUR i u HRK s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja Ugovora o kreditu denominiranog u CHF i denominiranog u HRK s valutnom klauzulom u CHF. Propisani su i ostali elementi kao što je početno utvrđen otplatni plan kredita denominiranog u CHF i denominiranog u HRK sa valutnom klauzulom u CHF uključujući sve njegove izmjene na temelju kojeg su izračunati obroci odnosno anuiteti u CHF i u HRK s valutnom klauzulom u CHF, u smislu da se zamijeni novim otplatnim planom izračunatim u skladu s točkama I i II ovoga stavka i na temelju kojeg se izračunavaju novi obroci odnosno anuiteti u EUR i u HRK s valutnom klauzulom u EUR, uzimajući u obzir sve izmjene ugovornih uvjeta koji se odnose na iznos, namjenu i rokove dospijeća glavnice te iznos, vrstu i razdoblje promjene kamatnih stopa i ostale promjene koje su tijekom trajanja Ugovora o kreditu uvjetovale izmjenu početno utvrđenog otplatnog plana i obroka odnosno anuiteta . Nadalje, članak 19.c stavak 1 ZID ZPK/15 propisuje da iznosi uplaćeni radi namirenja početno utvrđenih obroka odnosno anuiteta u CHF i HRK s valutnom klauzulom u CHF (osim uplata na ime naplaćenih zateznih kamata, naknada i troškova koji se ne uzimaju u obzir za potrebe izračuna konverzije) pretvore u EUR i u valutnu klauzulu u EUR po tečaju primjenjivom na datum uplate, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je vjerovnik na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u HRK s valutnom klauzulom u EUR. Takvi iznosi pretvoreni u EUR i valutnu klauzulu u EUR predstavljaju osnovu za namirenje obroka odnosno

anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđeni po novom otplatnom planu u EUR i valutnoj klauzuli u EUR. Osim toga, ukupni uplaćeni iznos utvrđen u EUR i valutnoj klauzuli u EUR, ako iznos preplate ne prelazi ukupni zbroj obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR, preostalih na dan 30. rujna 2015., prema otplatnom planu iz točke III ovog stavka koristi se za namirenje budućih obroka tj. anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR koji će dospjeti na način da se sukcesivno kod plaćanja budućeg obroka tj. anuiteta koji će dospjeti, iznos do najviše 50 % dospjelog obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR namiri preplatom i to sve dok se preplata u potpunosti ne iskoristi, pri čemu ako iznos preplate prelazi više od 50 % ukupnog zbroja obroka tj. anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR, preostalih na dan 30. rujna 2015., prema novom otplatnom planu vjerovnik i potrošač sporazumno definiraju način iskorištavanja iznosa preplate iznad 50 % ukupnog zbroja obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR, a što znači da ako iznos preplate prelazi ukupan zbroj obroka tj. anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR preostalih na dan 30. rujna 2015. prema otplatnom planu tada se vraća potrošaču od strane vjerovnika u roku od 60 dana od datuma prihvaćanja konverzije od strane potrošača iznos preplate se preračunava u HRK po tečaju na dan 30. rujna 2015. i na njega vjerovnik nije dužan obračunati kamatu niti tečajnu razliku već njih snosi potrošač. Ako je ukupni uplaćeni iznos utvrđen u EUR i valutnoj klauzuli u EUR na način iz točke IV ovog stavka manji od ukupnog iznosa obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR, utvrđenih na način iz točke III ovog stavka tada korisnik kredita namiruje vjerovniku sukladno sporazumu vjerovnika i korisnika kredita – potrošača određeni novčani iznos, a obveze po novom otplatnom planu u EUR i valutnoj klauzuli u EUR treba nastaviti ispunjavati korisnik kredita tj. potrošač. Ako je iznos preostale neotplaćene glavnice u EUR i HRK s valutnom klauzulom u EUR utvrđen na dan 30. rujna 2015. kao razlika novog otplatnog plana utvrđenog sukladno točki III ovog stavka i uplaćenih iznosa utvrđenih sukladno točki IV ovog stavka pri čemu iznos preplate se ne umanjuje za iznos preostale neotplaćene glavnice u EUR i HRK s valutnom klauzulom u EUR, a manje uplaćeni iznos namiruje se sukladno sporazumu vjerovnika i potrošača. Navedenom odredbom članka 19.c stavak 1. ZID ZPK/15 propisano je i da se učinak konverzije ima utvrditi kao razlika stanja neotplaćene glavnice u CHF i valutnoj klauzuli u CHF, evidentirane u poslovnim knjigama vjerovnika na dan 30. rujna 2015. izračunato u EUR i HRK s valutnom klauzulom u EUR po tečaju primjenjivom na dan 30. rujna 2015., a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je vjerovnik na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja u EUR i u HRK s valutnom klauzulom u EUR, pri čemu se ograničenje tečaja iz članka 11.d ovoga Zakona odnosi na obroke odnosno anuitete u CHF i valutnoj klauzuli u CHF koji dospijevaju do isteka roka ograničenja iz članka 11.d ovoga Zakona i iznosa neotplaćene glavnice.

3.4. Dakle, stranke su 24. veljače 2016. zaključile Aneks broj 1 osnovnom Ugovoru o kreditu broj: 3208544191 od 9. ožujka 2007., a koji je potvrđen kod Javnog bilježnika Nike Bagarića u Požegi, pod OV-3887/07 od 26. veljače 2016. i sporazumno utvrdile da je kreditor izvršio sve svoje zakonske obveze u svezi s dostavom izračuna konverzije i druge propisane dokumentacije, a korisnik kredita je prihvatio izračun konverzije i obvezao se pristupiti sklapanju Aneksa pa je utvrđeno da je korisnik kredita ukupno preplatio 16.515,36 HRK radi namirenja početno utvrđenih anuiteta po Ugovoru primjenom izračuna konverzije kredita s valutnom klauzulom u CHF, tj. da je navedeni iznos prilikom izračuna konverzije s valutnom klauzulom u CHF sukladno odredbama Zakona veći od ukupnog iznosa anuiteta s valutnom klauzulom

u EUR i da će se iznos preplate u smislu članka 19.c stavak 1. točka 5., alineja 1. koristiti za sukcesivno namirenje budućih anuiteta s valutnom klauzulom u EUR sve dok se preplata u potpunosti ne iskoristi. Stranke radi ispunjenja obveza iz navedenog Zakona pristupaju zaključenju Aneksa i ugovaraju konverziju kredita broj 3208544191 s valutnom klauzulom u CHF u kredit s valutnom klauzulom u EUR, s time da preostala neotplaćena glavnica iznosi 57.072,92 EUR na dan 30. rujna 2015. i to računajući u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za devize kreditora na dan 30. rujna 2015.

3.5. Suglasno su stranke kamatnu stopu ugovorile kao promjenjivu i korisnik kredita je prihvatio plaćati kamatnu stopu od 8,05 %, a od dana sklapanja Aneksa korisnik kredita otplaćuje na račun kreditora kredit u mjesečnim anuitetima koji se sastoji od dijela glavnice i kamate i iznosi 379,86 EUR, te ovaj anuitet sadrži glavni dug i kamatu.

3.6. U vrijeme sklapanja Ugovora o namjenskom kreditu broj: 3208544191 na dan 9. ožujka 2007. bio je u primjeni Zakon o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj: 96/2003 – dalje u tekstu: ZZP/03) koji je u članku 3. stavak 1. podstavak 1. propisao da je potrošač svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu u svrhe koje nisu namijenjene njegovoj poslovnoj djelatnosti, niti o obavljanju djelatnosti slobodnog zanimanja.

3.7. Na temelju članka 1. Ugovora o namjenskom kreditu broj: 3208544191 od 9. ožujka 2007., sud nedvojbeno može utvrditi, a što između stranaka nije sporno, da se na temelju sklopljenog Ugovora o namjenskom kreditu kreditor obvezuje isplatiti tužitelju kao korisniku kredita iznos od 104.300,00 CHF obračunato prema srednjem tečaju HNB na dan isplate, u kunskoj protuvrijednosti, a tužitelj kao korisnik kredita se obvezuje kredit vratiti uz valutnu klauzulu, s pripadajućim kamatama. Namjena kredita je kupnja kuće.

4. Na temelju iskrenog i uvjerljivog iskaza tužitelja, sud je utvrdio da je tužitelj realizirani kredit iskoristio upravo za kupnju kuće u naselju Stari Brestovac, a kupljena kuća od časa kupnje pa nadalje služi njemu i njegovoj obitelji isključivo za njihove egzistencijalne potrebe. Tužitelj nikada nije imao obrt ili bio vlasnik nekog trgovačkog društva pa je u smislu odredbe članka 3. ZZP/07, u vrijeme realizacije kredita, a i kasnije potrošač kojem službena osoba banke tj. službena osoba Poslovnice tuženika u Požegi, gđa. Rajka Mihoci nije omogućila bilo kakovo pregovaranje već mu je prilikom iznesenog prijedloga tužitelja odmah ponudila sklapanje Ugovora o kreditu u valuti CHF i to kao najpovoljnijeg kredita. Naglasio je da ga službena osoba u banci nije upozorila da će doći do enormnog rasta tečaja CHF. U tom pravcu je obrazložio da je njegova prva rata u otplati kredita iznosila oko 2.300,00 HRK, a kada je tečaj bio najviši tada je njegova rata iznosila oko 5.000,00 HRK. U nastavku svog uvjerljivog iskaza tužitelj je istakao kako je dobio gotovi otiskani Ugovor o kreditu i taj Ugovor je i potpisao bez bilo kakvih posebnih pojašnjenja od strane službene osobe banke. Aneks iz 2016. je potpisao jer je dobio poziv od kreditora da prema Zakonu ima mogućnost prihvatiti tu konverziju ili je ne prihvatiti. Određeno je istakao da je konverziju prihvatio jer je bio u nezavidnoj financijskoj situaciji.

5. Tuženik nije u pravu kada ističe da tužitelj nema pravni interes postavljati bilo kakav zahtjev prema tuženiku. Naime, tužitelj ima pravo postavljati i deklaratorni i kondemnatorni tužbeni zahtjev prema tuženiku jer je odredbom članka 328. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 - u daljnjem tekstu: ZOO/05) propisano da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi, a kada se ova odredba dovede u vezu s procesnom odredbom članka 187. stavak 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 - u daljnjem tekstu: ZPP), a koja odredba regulira mogućnost isticanja deklaratornog zahtjeva za utvrđenjem postojanja ili nepostojanja pravnog odnosa koji je između stranaka sporan. To znači da tužitelj osnovano postavlja deklaratorni tužbeni zahtjev i to kako u tužbi tako i u podnesku od 3. srpnja 2026., u kojim zahtijeva da sud utvrdi da su nepoštene a time i ništetne odredbe članka 1. i članka 7. u dijelu u kojem je iznos odobren od stambenog kredita od 104.300,00 CHF određen u protuvrijednosti u HRK po srednjem tečaju za devize kreditora važećem na dan korištenja kredit i u dijelu u kojem je mjesečni anuitet izražen u kunskoj protuvrijednosti obračunatoj po srednjem tečaju HNB važećem na dan plaćanja za CHF.

6. Odredbom članka 96. stavak 1. ZZP/07, propisano je da se smatra nepoštenom ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Prema stavku 2. ove odredbe, smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je tu odredbu unaprijed formulirao trgovac, zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca.

6.1. Vjerujući tužitelju, ovaj sud utvrđuje da se niti o jednoj od spomenutih ugovornih odredbi nije pregovaralo jer je tuženik svaku ugovornu odredbu unaprijed formulirao i to na način da je tužitelju prezentirao svoj unaprijed sastavljeni Ugovor o kreditu pa tužitelj nije imao mogućnosti utjecati na bilo koji sadržaj Ugovora osim što je prihvatio zaključiti Ugovor u valuti CHF po nagovoru službene osobe banke i to na način da je potreban novčani iznos u valuti EUR pretvoren u valutu CHF i, kako je istako tužitelj na dan realizacije kredita iznos od 104.300,00 CHF u protuvrijednosti HRK je predstavljao prema obračunu iznos od oko 60.000,00 EUR koliko je bilo potrebno isplatiti novčanih sredstava prodavatelju kuće na njegov račun.

6.2. Utvrđujući na ovaj način činjenice sud zaključuje da je odredba Ugovora o kreditu od 9. ožujka 2007., a vezano za valutu obveze tj. za valutnu klauzulu, bila tužitelju nerazumljiva, a ista je uzrokovala značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja pa je ta ugovorna odredba nepoštena, a time u smislu odredbe članka 102. stavak 1. ZZP/07 i ništetna. Tuženik je trebao dokazati da se o spornoj odredbi Ugovora o kreditu od 9. ožujka 2007., pojedinačno pregovaralo, a kako to tuženik nije dokazao, poklanjajući vjeru tužitelju, sud utvrđuje da tužitelj nije bio informiran o pojmu valutne klauzule, a zbog čega sud nalazi da su nepoštene, a time i ništetne odredbe Ugovora o kreditu od 9. ožujka 2007., u dijelu gdje je iznos odobrenog stambenog kredita određen u iznosu od 104.300,00 CHF, u protuvrijednosti po kupovnom tečaju za devize kreditora važećem na dan korištenja kredita i u dijelu u kojem je mjesečni anuitet određen u kunskoj protuvrijednosti obračunatoj po srednjem tečaju HNB važećem na dan plaćanja za CHF.

7. Odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. broj Rev-2221/2018 od 3. rujna 2019. odbijena je kao neosnovana revizija I-VIII tuženih banaka i potvrđena je odluka VTS RH posl. broj PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2017. u dijelu u kojem je utvrđeno da su iste povrijedile kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditu koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju, tj. u ugovorima o kreditima, a to tako da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica CHF, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora I-VIII banke kao trgovci nisu potrošače u cijelosti informirali o svim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u vezi zaključenja ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.

8. Rečene presude donesene su na temelju odredbe članka 131. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 79/07, 125/07, 79/09, 89/09, 113/09, 78/12, 56/13 i 41/14 - dalje ZZP/07), a temeljem odredbe članka 138.a ovog Propisa odluka kojom sud usvaja takav tužbeni zahtjev povodom kolektivne tužbe za zaštitu potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika.

9. Kako je ovaj sud vezan odlukama donesenim u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača tada treba prihvatiti ispravan stav tužitelja da su navedene odredbe ništetne ugovorne odredbe.

10. Tužitelj se u ovom sporu svakako može pozvati na pravno utvrđenje iz presuda donesenih u sporu koji se vodio kod Trgovačkog suda u Zagrebu pod posl. brojem P-1401/12, a u kojem sporu je sudjelovao i tuženik, a pozivajući se na odredbu članka 502.c ZPP-a u vezi sa člankom 502.a stavak 1. ZPP-a, dakle, u smislu odredbe članka 138.a ZZP-a pravomoćna presuda Trgovačkog suda u predmetu posl. broj P-1401/12 obvezuje sve sudove u postupcima koje potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika.

11. Kako je tužitelj iskreno iskazao da je potpisao navedeni Aneks osnovnom Ugovoru o kreditu, 2016., a jer je to za njega bilo najpovoljnije rješenje zbog znatnog rasta u otplati mjesečne rate kredita, a ZID ZPK/15 ne propisuje ništetnost ugovornih odredbi koje su najprije utvrđene kao nepoštene a time i ništetne, vezano za otplatu glavnice kredita o valuti obveze u CHF, u protuvrijednosti u HRK, na dan isplate a koja je bila sadržane u Ugovoru o kreditu s valutnom klauzulom u CHF od 9. ožujka 2007., a da je iskorištena preplata iskorištena za ispunjenje tužiteljeve obveze prema zaključenom Aneksu tj. u ispunjenju njegovih obveza iz Ugovora o kreditu u EUR, ne bi se moglo zaključiti da rečeni Aneks Ugovoru o kreditu nema restitucijski učinak za tužitelja u odnosu na nepoštenu ugovornu odredbu o otplati kredita uz valutnu klauzulu u CHF, a koja je bila sadržana u Ugovoru o kreditu s valutnom klauzulom u CHF od 9. ožujka 2007. U tom pravcu treba istaći da test poštenosti ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli, a koji je proveden u kolektivnom sporu i u odnosu na promjenjivu kamatnu stopu, stvarno utvrđuje da je izostao učinak transparentnosti, a zbog čega su potrošači kao korisnici kredita bili u nezavidnoj situaciji, jer nisu mogli procijeniti gospodarske posljedice koje bi navedena odredba iz osnovnog Ugovora imala u smislu učinaka na njihove financijske obveze. Tuženik tj. banka kao jača ugovorna strana u ugovornom odnosu nije tužitelju kao potrošaču dala sve potrebne

informacije vezano za predmetni Ugovor o kreditu, te i okolnosti da sporna odredba Ugovora o kreditu prosječnom građaninu tj. korisniku kredita nije mogla biti jasna ni lako razumljiva, suprotno je načelu savjesnosti i poštenja uzrokovala da je došlo do znatne neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja kao potrošača. Dakle, radi se o ništetoj ugovornoj odredbi u smislu članka 81. – 88. ZZP/03. Posljedica nepoštenosti ugovorne odredbe je ništetnost iste, a odredbe ovog Zakona ne reguliraju pravne posljedice ništetnosti ugovorne odredbe pa se sukladno članku 2. stavak 2. ZZP/03 imaju primijeniti odredbe o obvezno-pravnim odnosima, a to su odredbe Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 - u daljnjem tekstu: ZOO/05). Odredbom članka 323. stavak 1. ZOO/05, a koja regulira posljedicu ništetnosti, propisano je da u slučaju ništetnosti ugovorne odredbe svaka strana ima obvezu vratiti drugoj strani sve što je primila, na temelju Ugovora u kojem je utvrđena ništetnom ugovorna odredba, a ako to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protiv vraćanju tada se ima vratiti odgovarajuća naknada u novcu i to prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako Zakon ne propisuje što drugo. Navedene odredbe ZZP/03 i članka 323. ZOO/05 dovoljno govore da je osnovna materijalno-pravna posljedica nepoštenosti ugovorne odredbe pravo potrošača na restituciju tj. njegovo osobno pravo da mu trgovac vrati sve ono što je temeljem nepoštene odredbe primio i na taj način da ponovno uspostavi pravnu i činjeničnu situaciju kao da tih nepoštenih odredbi nije bilo.

12. Naime, Vrhovni sud Republike Hrvatske je donoseći presudu i rješenje poslovni broj Rev-457/2025-21 od 27. svibnja 2026., odgovorio na dopuštenu reviziju protiv presude i rješenja Županijskog suda u Varaždinu poslovni broj GŽ-555/2024-2 od svibnja 2024. u odnosu na sljedeće pravno pitanje: "Ima li potrošač korisnik kredita koji je na temelju Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine" broj: 102/15 – dalje: ZID ZPK/15) ugovaranjem Aneksa Ugovoru konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u CHF i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog Ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom i ništetnom valutnom klauzulom CHF, ako konverzijom vjerovnik nije vratio sve neosnovano stečene koristi koje je stekao primjenom ništetnih ugovornih odredbi iz temeljnog Ugovora?"

12.1. Odgovor na postavljeno pitanje u dopuštenoj reviziji, glasi: "Potrošač korisnik kredita koji je na temelju ZID ZPK/15 ugovaranjem Aneksa Ugovoru o kreditu konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u švicarskom frankom i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR nema pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog Ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom i ništetnom

valutnom klauzulom u CHF, ali ima pravo na zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog Ugovora o kreditu za razdoblje od dana sklapanja temeljnog Ugovora o kreditu pa do utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita 30. rujna 2015. i to u punom iznosu bez oduzimanja od pretplate utvrđene u konverziji."

12.2. Dakle, prema pravnom shvaćanju najvišeg suda Republike Hrvatske, tužitelju pripadaju od dana sklapanja ugovora o kreditu pa dodana prestanka obveze

izvršenom konverzijom tj. do 30. rujna 2015., zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem ništetnih i nepoštenih odredbi o valutnoj klauzuli u CHF, a što znači da tužitelj ima pravo da mu tuženik isplati zateznu kamatu na svaki pojedinačni novčani iznos koji je tužitelj po navedenom osnovu (tečajne razlike za CHF) plaćao više od početnog tečaja. Prema shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske tužitelju zatezne kamate pripadaju bez oduzimanja od bilo kakve preplate utvrđene Aneksom Ugovora o kreditu na temelju ZID ZPK/15.

13. Koji su to pojedinačni novčani iznosi koje je tužitelj po osnovi tečajnih razlika plaćao više od početnog tečaja bilo je moguće utvrditi na temelju Tablice broj 2 koja je sastavni dio pisanog Nalaza i mišljenja vještaka Borisa Belunjaka, stalnog sudskog vještaka za područje ekonomije, grane računovodstvo i financije.

13.1. Odgovarajući na postavljene upite iz rješenja suda poslovni broj P-298/2023 od 4. studenog 2025. i dopisa suda poslovni broj P-298/2023-12 od 8. travnja 2026., vještak je stručno, argumentirano i određeno istakao da je u Tablici broj 2 utvrdio pregled razlika po svakom pojedinačnom anuitetu i ukupnih razlika i više i manje plaćenog prema zadatku vještačenja zbog valutnog utjecaja primjene srednjeg tečaja HNB za CHF za HRK u otplati anuiteta po kreditu za razdoblje otplate kredita veznog u valuti CHF za HRK do 30. rujna 2015., kada je provedena konverzija kredita iz valute CHF u EUR uz uključenje utjecaja razlike više plaćenih anuiteta preračunatih iz CHF u HRK zbog promjene (i povećanja i smanjenja) redovnih kamatnih stopa po svim osnovama. Na temelju izvršnog uvida u Tablicu broj 2 (stranica 8 i 9 spisa) sud je utvrdio pojedinačne novčane iznose koje je tužitelj preplatio zbog primjene tečaja za CHF za HRK u razdoblju od 15. listopada 2008. pa zaključno sa 9. rujna 2015. Upravo su to iznosi koje je specificirao tužitelj u konačno postavljenom tužbenom zahtjevu od 3. srpnja 2026. Naime, iznos razlika više plaćenog zbog primjene tzv. "valutne klauzule" odnosno zbog primjene srednjeg tečaja za CHF za HRK u otplati kredita u odnosu da je primijenjen srednji tečaj HNB za CHF za HRK, na dan isplate kredita 19. ožujka 2007. za 1,00 CHF = 4,582490 HRK, dobije se kao izračunati iznos od više plaćenih (realiziranih valutnih razlika) od tužitelja tuženiku u iznosu od 52.077,21 HRK, a što tečajem konverzije 1,00 EUR = 7,53450 HRK iznosi 6.911,83 EUR, a što čini i više i manje plaćene razlike pojedinih anuiteta zbog primjene tzv. "valutne klauzule" odnosno zbog utjecaja primjene srednjeg tečaja HNB za CHF za HRK na dane plaćanja po kreditu u odnosu na srednji tečaj HNB za CHF za HRK na dan isplate kredita, a u izračunatom iznosu je isključen utjecaj razlike anuiteta zbog promjene (i povećanja i smanjenja) redovnih kamatnih stopa po svim osnovama. Pojedinačni novčani iznosi su vidljivi u Tablici broj 2 u kolonama 9 odnosno 9A za HRK, a u kolonama 12 odnosno 12A Tablice broj 2 za vrijednosti u EUR. Kada se diferenciraju samo više plaćene razlike anuiteta (preplaćeni iznosi) zbog valutnog utjecaja primjene srednjeg tečaja HNB za 1,00 CHF za HRK u otplati kredita (kada je tečaj CHF za HRK u otplati anuiteta po kreditu bio veći u odnosu na tečaj CHF za HRK na dan isplate kredita) onda isti više plaćeni iznosi predstavljaju iznos od 53.053,64 HRK, a što tečajem konverzije iznosi 7.041,43 EUR. Vještak je ovo posebno izračunao i izdvojio u koloni 10 Tablice 2 za vrijednost u HRK odnosno u koloni 13 Tablice 2 za vrijednost u EUR po svakom pojedinačnom anuitetu i ukupno.

13.2. Nalaz i mišljenje vještaka sud u cijelosti prihvaća jer je na temelju argumentiranog i stručnog Nalaza i mišljenja bilo moguće utvrditi koje novčane

iznose po osnovi tečajnih razlika je tužitelj tuženiku preplatio u razdoblju od 15. listopada 2008. pa zaključno sa 10. rujan 2015.

14. Dakle, ponovno je potrebno istaći da se na ocjenu poštenosti Dodatka Ugovoru o kreditu primjenjuju izričite odredbe ZZP/03 dok se na materijalno-pravne posljedice utvrđene ništetnosti Ugovora o kreditu prosuđuju odredbama ZOO/05, a koje u tom pogledu nadopunjuju odredbe ZID ZPK/015. Primjena posebnog propisa tj. ZID ZPK/15 derogira opće odredbe ZOO/05 o pravnim posljedicama ništetnosti na način da se svote koje su plaćene na temelju nepoštenih ugovornih odredbi o jednostranoj izmjeni stope ugovorne kamate i valutne klauzule u CHF ne vraćaju potrošaču, već su iskorištene u njegovu korist za ispunjenje ugovornih obveza koje su ugovorene valjanim Dodatkom Ugovora o kreditu, a kako je to i određeno u ZID ZPK/15.

15. Donošenje ZID ZPK/15 imalo je za cilj otkloniti nepoštenu poštenu praksu kreditnih institucija i osigurati korisnicima kredita u CHF, odnosno u HRK, vezano za tečaj CHF, isti položaj u odnosu na korisnike kredita u valuti EUR, s time da se u smislu odredbi članka 19. b i članka 19.c toga propisa razlika više uplaćenih iznosa i obveze koju bi potrošač imao da je sklopio Ugovor s valutnom klauzulom u EUR, računa kao preplata, kojom se, ovisno o okolnostima slučaja postupi sukladno dodanoj odredbi članka 19.c stavak 5. ZID ZPK/15. Kako su sklapanjem Dodatka Ugovoru o kreditu na temelju odredbi ZID ZPK/15 stranke iznova od dana sklapanja Ugovora o kreditu uredile svoje odnose u pogledu valute obveze i promjenjivosti kamatne stope, tada je na valjan način, a ugovoren među strankama, prestala obveza tuženika u smislu odredbe članka 160. ZOO/05 na povrat više plaćenih iznosa s osnove nišetne odredbe o valutnoj klauzuli u CHF, a koja bi obveza proizlazila iz opće odredbe obveznog prava tj. članka 1111. stavak 1. ZOO/05. Dakle, više plaćeni iznosi nisu bez pravne osnove ostali u imovini tuženika jer je odredbama članka 19. d i 19.e ZID ZPK/15 propisana detaljnija, jasna i transparentna procedura koja je prethodila zaključenju Ugovora o konverziji kao i sadržaj tog Ugovora pa je tužitelj kao potrošač bio u prilici prije sklapanja Dodatka Ugovor proučiti sve njegove odredbe.

16. Proizlazi da se tužitelj više ne nalazi u položaju dužnika iz kredita s valutnom klauzulom u CHF jer je zamjenom nepoštenih ugovornih odredaba zakonskim odredbama uspostavljena stvarna ravnoteža u pravima i obvezama, kako tužitelja kao potrošača, tako i tuženika tj. banke kao trgovca. Tužitelj je kao potrošač i slabija ugovorna strana objektivno bio u mogućnosti informirano procijeniti hoće li prihvatiti ili odbiti ponudu banke za sklapanje Ugovora o konverziji pa kada je, kako je istakao, stvarno potpisao navedeni Dodatak Ugovoru o kreditu tada je uspostavljena ravnoteža između efektivne zaštite i zahtjeva pravne sigurnosti, kao i zaštite legitimnih očekivanja stranaka u ugovornom odnosu, a koje su postupale u dobroj vjeri i u opsegu obračuna izvršenog u smislu odredbe članka 19. c u vezi s člankom 19.e ZID ZPK/15. Naime, prema odredbi članka 19.e ZID ZPK/15 potrošači snose razliku u početnoj glavnici zbog kupoprodaje deviza iz članka 19. c stavak 1. točka 1. toga Zakona, snose iznos naplaćenih zateznih kamata, naknada troškova iz članka 19.c stavak 1. točka 4. toga Zakona te iznos kamata i tečajnih razlika na ime preplate iz članka 19. c stavak 1. točka 5. toga Zakona. Ako bi se prihvatilo intervenciju tužitelja u takav pravni odnos, a unutar opsega obračuna izvršenog prema odredbi članka 19.c u vezi s odredbom 19.e ZID ZPK/15 onda bi to bilo suprotno slobodi ugovaranja i slobodi tržišnog natjecanja, a jer sloboda tržišnog natjecanja izvire iz

slobode ugovaranja. S time u vezi treba istaći i da ništetnost odredbi osnovnog Ugovora tj. odredbe o valutnoj klauzuli ne dovodi u pitanje valjanost sporazuma o konverziji jer je odredbama Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 41/14, 110/15, 14/19 - dalje: ZZP/14) a koji uređuje pitanje nepoštenih odredbi u potrošačkim ugovorima propisano da se te odredbe ne primjenjuju na ugovorne odredbe kojima se u Ugovor unose zakonske odredbe prisilne prirode, a što je slučaj u ovom sporu, kao i ako se u Ugovor unose odredbe i načela konvencija koje obvezuju Republiku Hrvatsku, jer je to suprotno odredbi članka 49. stavak 5. ZZP/14.

17. Dakle, proizlazi da dio zateznih kamata za razdoblje od dana plaćanja pojedinačnih mjesečnih obroka do dana prestanka obveze izvršene konverzijom, stvarno nije obuhvaćen obračunom o konverzijom niti je uređen u ZID ZPK/15 pa je osnovan zahtjev tužitelja da mu tuženik po osnovi odredbe članka 1111. ZOO/05 i članka 1115. ZOO/05 isplati zatezne kamate za razdoblje od dana plaćanja pojedinačnih mjesečnih obroka u većem iznosu pa sve do dana prestanka obveze izvršene konverzijom. Dakle, tužitelju pripadaju zatezne kamate na pojedinačno utvrđene novčane iznose, kako stoji u izreci presude, a od prvog sljedećeg dana poslije dana plaćanja pa sve do dana izvršene konverzije 30. rujna 2015. je preplaćene novčane iznose po osnovi ništetne odredbe o valutnoj klauzuli u CHF točno utvrdio financijsko-knjigovodstveni vještak, a što znači da su to iznosi koje je tužitelj platio zbog tečajnih razlika, a zatezne kamate na pojedinačne novčane iznose prema zauzetom pravnom shvaćanju najvišeg suda Republike Hrvatske tužitelju pripadaju u cijelosti i bez oduzimanja od bilo kakve preplate utvrđene Aneksom Ugovora o kreditu.

18. Tužitelj je postavio glavni tužbeni zahtjev i u istom zahtijevao utvrđenje ništetnom odredbe članka 1. i članka 7. Ugovora o kreditu broj 3208544191 od 9. ožujka 2007. te je postavio i restitucijski zahtjev za isplatom iznosa od 7.041,43 EUR, a koji je rezultat zbroja pojedinačnih više plaćenih novčanih iznosa po osnovi tečajnih razlika, zahtijevajući zateznu kamatu na pojedinačne novčane iznose od prvog sljedećeg dana poslije dana plaćanja pa sve do isplate, a i zahtijevao trošak parničnog postupka sa zateznom kamatom od donošenja presude pa do isplate te napomenuo da ukoliko sud nađe da tako postavljeni tužbeni zahtjev nije osnovan da tada u smislu odredbe članka 188. stavak 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 - u daljnjem tekstu: ZPP) predlaže da sud zbog tuženikove povrede odredbe članka 1. i članka 7. osnovnog Ugovora o namjenskom kreditu tj. zbog tečajnih razlika, primjenom odredbe članka 1111. ZOO/05, uz utvrđenje ništetnom odredbe članka 1. i članka 7. navedenog Ugovora o kreditu, isplati njemu iznos od 2.273,74 EUR na ime zakonskih zateznih kamata, a koji iznos je imenovani vještak izračunao na samo više plaćene valutne razlike sadržane u anuitetima u otplati kredita do konverzije tj. u razdoblju od 9. ožujka 2007. do 30. rujna 2015., zajedno s troškom parničnog postupka.

19. Naime, treba istaći da prilikom dosuđivanja zateznih kamata ne bi bila povrijeđena odredba članka 5. stavak 3. ZPP-a a ne bi se radilo niti o odlučivanju izvan postavljenog tužbenog zahtjeva jer se radi o kamati koja nije obuhvaćena obračunom konverzije i pripada tužitelju od dana plaćanja tj. od prvog dana poslije dana plaćanja pa sve do 30. rujna 2015., kada je donesen propis o konverziji. Dio zateznih kamata za razdoblje od dana plaćanja više plaćenih pojedinačnih mjesečnih

obroka do dana prestanka obveze izvršene konverzijom nije obuhvaćen obračunom u konverziji niti je uređen u ZID ZPK/15 pa je sud u tom dijelu prihvatio glavni tužbeni zahtjev tužitelja u smislu odredbe članka 1111. ZOO/05 i tužitelju dosudio zatezne kamate od prvog dana poslije dana plaćanja pa sve do dana 30. rujna 2015.

20. U smislu odredbe članka 188. stavak 2. ZPP-a sud je u obvezi odlučivati o zahtjevima tužitelja onim redoslijedom kako su postavljeni, a to tako da ako prihvati prvi zahtjev tužitelja onda neće odlučivati o slijedećem odnosno sud može odlučivati o slijedećem tužbenom zahtjevu samo ako je prije toga odbio prethodni tužbeni zahtjev, a zbog čega je odlučeno kao u izreci u točki II.

21. U cijelosti je odbijen tužbeni zahtjev na isplatu iznosa od 7.041,43 EUR sa zateznom kamatom na pojedinačne novčane iznose, od 1. listopada 2015. pa do isplate jer tužitelj nema pravo zahtijevati ove novčane iznose niti u utvrđenom iznosu glavnog potraživanja niti ima pravo zahtijevati na pojedinačne novčane iznose zateznu kamatu od prvog dana poslije izvršene konverzije pa do isplate.

22. Dakle, potrebno je istaći da preplaćeni novčani iznosi, kako su utvrđeni, a koje tužitelj potražuje s osnove ništetne odredbe Ugovora o kreditu po osnovi tečajnih razlika, ne pripadaju tužitelju jer u imovini tuženika više nema navedenih novčanih iznosa bez pravne osnove, a koje bi tuženik tužitelju trebao vratiti primjenom 1111. ZOO/05 u vezi s člankom 323. stavak 1. ZOO/05 i to sa zateznom kamatom poslije 30. rujna 2015., a sukladno odredbi članka 1115. ZOO/05, budući su navedeni iznosi u cijelosti iskorišteni za namirenje obveza tužitelja iz pravno valjanog dodatka Ugovora o kreditu, a to kako oni dospjeli do 30. rujna 2015. tako i onih budućih anuiteta u valutnoj klauzuli u EUR, koji su dospjeli nakon sklapanja Dodatka, a kako je to i ugovoreno u Dodatku Ugovoru o kreditu. Provedenom konverzijom te i odredbom članka 323. stavak 1. ZOO/05 ostvarena je propisana posljedica ništetnosti spornih odredbi Ugovora o kreditu jer u imovini tuženika više nema imovine tužitelja koju je stekao na temelju ništetne odredbe i koju bi na temelju te citirane zakonske odredbe trebao vratiti tužitelju.

23. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 2. ZPP-a, a jer je tužitelj s osnovom tužbenog zahtjeva uspio u cijelosti, a s iznosom u 32 % od postavljenog tužbenog zahtjeva ($2.273,74 : 7.041,42 = 32$). Naime, zbrajajući postotak uspjeha tužitelja po osnovu i iznosu dobije se iznos od 132, a što znači da ovaj iznos dijeljen sa 2 daje iznos od 66 i taj iznos od 66 je postotak uspjeha tužitelja u parnici. Uspjeh tuženika je 34 % i kada se od većeg iznosa odbije manji dobije se iznos od 32 koji predstavlja postotak uspjeha tužitelja u parnici, a kako je tužitelja zastupao opunomoćenik – odvjetnik, obračun troškova vezanih za zastupanje sud je trebao pravilno utvrditi na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23 – od 17. studenog 2023.). Naime, prema Tbr. 52. ove Tarife odvjetnik primjenjuje Tarifu koja je na snazi u trenutku dospijeca odvjetničke nagrade, vrijednost boda se obračunava prema vrijednosti boda u trenutku dospijeca odvjetničke nagrade, a kada sud ili drugo tijelo odlučuje o nagradi troškova zastupanja na teret protivne strane ili na teret proračunskih sredstava, tada primjenjuje Tarifu i vrijednost boda koja je na snazi u vrijeme donošenja odluke o trošku postupka. Prema Tbr. 54. OT vrijednost boda iznosi 2,00 eura, a imajući u vidu vrijednost predmeta spora odvjetnik kao opunomoćenik tužitelja ima pravo zahtijevati za sastav tužbe (Tbr. 7. točka 1. OT) 100 bodova ili 200,00 EUR te i za zastupanje

na pripremnom ročištu od 20. veljače 2025. i ročištu za glavnu raspravu od 3. srpnja 2026. po 200,00 EUR, a sukladno Tbr. 9. točka 1. OT. Opunomoćenik tužitelja je tužitelju sastavio obrazloženi podnesak u kojem se očitovao na Nalaz vještaka, a u kojem je postavljen konačan tužbeni zahtjev 3. srpnja 2026., a kako je zamjenik opunomoćenika tužitelja nazočio ročištu za donošenje, objavu i uručenje pisanog sastava presude pripada mu temeljem Tbr. 9. točka 3. OT nagrada u iznosu od 50 bodova ili 100,00 EUR. Sud je utvrdio ukupan trošak zastupanja u iznosu od 1.125,00 EUR, jer na osnovicu od 900,00 EUR odvjetnik plaća PDV po stopi od 25 % ili 225,00 EUR. 32 % od ovog iznosa je 360,00 EUR i kada se ovom iznosu pribroje trošak vještačenja u iznosu od 530,90 EUR, a koji je bio nužan u ovom sporu i sud ga nije umanjivao prema uspjehu tužitelja u parnici, ukupno se utvrdi da je tužitelju trebalo priznati trošak u iznosu od 890,90 EUR i taj iznos tužitelju dosuditi sa zateznom kamatom jer je zateznu kamatu tužitelj zahtijevao i na trošak parničnog postupka sukladno odredbi članka 151. stavak 3. ZPP-a. U preostalom dijelu zahtjev tužitelja u iznosu od 765,00 EUR je odbijen pa je dosuđeni trošak utemeljen na odredbi članka 155. ZPP-a a kojim je propisano da će sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka odrediti naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice, a o tome koji su troškovi bili potrebni te o njihovoj visini sud je odlučio ocjenjujući brižljivo sve okolnosti, osobito vodeći računa o pravilima ovoga Zakona koja za pripremanje glavne rasprave određuju upućivanje podnesaka i jedno pripremno ročište te jedno ročište za glavnu raspravu.

24. Zbog iznesenih razloga odlučeno je kao u izreci.

U Požegi, 28. srpnja 2026.

Sudac:
Ljubomir Mirković

Uputa o pravu na žalbu

Protiv ove presude dozvoljena je žalba. Podnosi se ovome sudu pismeno u roku od 15 dana od dana primitka presude. O žalbi odlučuje županijski sud.

Dna:

1. Odvjetnik Dominik Brekalo, Dragutina Lermana 6, 34000 Požega
2. OD Metelko, Knežević & Partneri d.o.o., Lopašićeva 6, 10000 Zagreb

Broj zapisa: **9-3088b-53d5c**

Kontrolni broj: **03069-33644-d14e9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Požegi** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.